

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26S/50/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4013201353
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Pilek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4013201353.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Pileka a členov senátu JUDr. Jána Bzdúška a Mgr. Erika Németha, v právnej veci žalobcu: Aeolus, s. r. o., Mostná 29, Nitra, IČO: 31 449 069, zast.: JUDr. Libuša Péteriová, advokátka, Farská 4, Nitra, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0356/99/2013 zo dňa 16. 10. 2013, jednodhlasne, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a** .

Súd žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou došlou tunajšiemu súdu dňa 23.12.2013 domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. SK/0356/99/2013 zo dňa 16.10.2013, ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu - Inšpektorátu SOI v Nitre pre Nitriansky kraj č. P/0513/04/12 zo dňa 27.03.2013. Žalobca v odôvodnení žaloby uviedol že rozhodnutím žalovaného ako odvolacieho správneho orgánu bolo zmenené prvostupňové správne rozhodnutie a žalobcovi tak bola uložená pokuta vo výške 2.500,- eur za porušenie zákazu klamania spotrebiteľa (§ 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), t. j. zákazu „uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach ... služby alebo nákupných podmienok “ a za porušenie zákazu nekalých obchodných praktík (§ 7 ods. 1 v nadväznosti na § 7 ods. 2 písm. a) a b) citovaného zákona) t. j. „takých obchodných praktík, ktoré sú v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, a ktoré podstatne narušujú alebo môžu podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo ... “.

K porušeniu § 5 ods. 1 citovaného zákona žalobca uviedol, že v jeho katalógu na rok 2012 na str. 132 a 133 uvádza o polohe nasledujúci informáciu: „ Na východnom pobreží ostrova Kos, v hotelovej zóne Psalidi, bol postavený komplex luxusných Kipriotis hotelov, ktorého súčasťou je aj Kipriotis Village. Hotel s typickou miestnou architektúrou postavený v štýle egejskej dedinky zaberá rozsiahlu plochu aj situovaný priamo na pieskovo-kamienkovej pláži. Exteriér hotela je vsadený do bohatej pestovanej záhrady.“

Žalobca ďalej uviedol, že tak rozsiahly hotelový komplex (zaberajúci plochu 135 000 m²) pomenovaním a vzhľadom pripomínajúci dedinu, musí byť vybavený aj obslužnými komunikáciami pre prístup motorových vozidiel. Aj z fotodokumentácie uverejnenej na internetových stránkach informujúcich o predmetnom hoteli je zrejmé, že tento sa nachádza na výbežku časti ostrova Kos a plochy patriace hotelu súvisle nadväzujú na pieskovo-kamienkovú pláž. Asi 1 m vysoké oplotenie zrejme iba zabezpečuje

bezpečnosť hotelových hostí pri prechode z hotelových záhrad, resp. športovísk cez hotelovú obslužnú komunikáciu na samotnú pláž. Pri objektívnom posúdení komplexného opisu hotela v predmetnom katalógu v porovnaní so skutkovým stavom umiestnenia hotela nie je možné podľa žalobcu považovať slovné spojenie uvedené v katalógu „je situovaný priamo na pieskovo-kamienkovej pláži“ za klamanie spotrebiteľa. Z napadnutého rozhodnutia žalovaného taktiež nie jasné, o aké dôkazy (okrem podnetu sťažovateľa, opisu v katalógu a na internetovej stránke hotela) sa pri rozhodovaní opieral, a čo ho viedlo k záveru, že žalobca spotrebiteľa klamal.

K porušeniu § 7 ods. 1 v nadväznosti na § 7 ods. 2 písm. a) a b) citovaného zákona (porušenie zákazu nekalých obchodných praktík) žalobca uviedol, že žalobcovi a spotrebiteľovi (sťažovateľovi) pri uzatváraní zmluvy bol predmet zmluvy jasný. Obstaranie autobusovej dopravy z Košíc do Nei Pori v termíne 09.08.2012 - 20.08.2012 si objednal samotný spotrebiteľ, a takto definovaný predmet zmluvy nebol spotrebiteľom nikdy napadnutý. Prejav vôle oboch zmluvných strán smeroval výlučne k zabezpečeniu autobusovej prepravy, a nie k uzatvoreniu zmluvy o obstaraní zájazdu. Uvedené bolo spotrebiteľovi jasné aj napriek tomu, že skutočne dohodnutý obsah zmluvy bol žalobcom spotrebiteľom uvedený na tlačive označenom ako „Zmluva o obstaraní zájazdu“. Z tohto tlačiva žalovaný vychádzal pri posudzovaní porušovania povinností žalobcom, pričom toto tlačivo - ohľadom na skutkové okolnosti prípadu - nemá taký význam, ako mu žalovaný priznáva, pretože s ohľadom na konanie samotného spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy a s ohľadom na výklad ustanovenia § 34 Občianskeho zákonníka išlo reálne o právny úkon smerujúci výlučne iba k zabezpečeniu autobusovej dopravy.

S poukazom na uvedené skutkové okolnosti oboch prípadov považuje žalobca zistenia žalovaného o závažnom porušení zákona o ochrane spotrebiteľa za neobjektívne a v rozpore so zákonom.

Žalobou napadnutým rozhodnutím uloženú pokutu vo výške 2.500,-- eur považuje žalobca za neprimeranú z dôvodov už uvedených v odvolaní žalobcu proti prvostupňovému správne rozhodnutiu.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe označil napadnuté rozhodnutie za vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Žalovaný pritom postupoval v súlade so zásadami správneho konania, námietkami a podkladmi predloženými žalobcom sa žalovaný pri rozhodovaní podrobne zaoberal, pričom svoje skutkové ako aj právne závery v odôvodnení rozhodnutia náležite odôvodnil.

K námietkam žalobcu týkajúcim sa porušenia § 5 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa žalovaný uviedol, že sa pri svojom rozhodovaní opieral predovšetkým o tvrdenie spotrebiteľa (sťažovateľa) v úzkej spojitosti s vyjadrením žalobcu. Ako vyplýva z inšpekčného záznamu zo dňa 13.11.2012 spotrebiteľ vo svojom podnete uviedol, že „po príchode zistil, že hotel nie je situovaný na pláži, nakoľko hotel delí od pláže plot, za ktorým je cesta a až za cestou je pláž, táto vzdialenosť je cca 100 m“. Žalobca na uvedený podnet reagoval nasledovne: „...na webovej stránke hotela Kipriotis Village je informácia, že hotel sa nachádza priamo na pláži. Prirodzene je vecou názoru a vkusu, čo si predstavujeme pod slovným spojením „priamo na pláži“. V ponímaní hotela a jeho oficiálneho popisu je lokalizácia „priamo na pláži“ aj taká, ktorá v sebe zahŕňa prechod cez dvojprúdovú cestu“. Žalovaný skúmal skutkový stav aj prostredníctvom služby Googlemaps a verejne dostupnej fotodokumentácie lokality hotela a jeho okolia, pričom tieto porovnával s informáciami a fotografiami z reklamného katalógu žalobcu. Podľa názoru žalovaného je z uvedeného nepochybné, že hotel oddeľuje od pláže oplotenie a cesta, čo nespochybnil ani samotný žalobca. Žalovaný má za to, že je neprípustné, aby sa žalobca zbavil svojej zodpovednosti za porušenie zákazu klamať spotrebiteľa zamlčaním údajov o vlastnostiach služby tým, že poukazuje na výklad slovného spojenia „priamo na pláži“ v ponímaní predmetného hotela. Nakoľko je povinnosťou žalobcu konať v rámci svojej podnikateľskej činnosti vo vzťahu k spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou, táto zahŕňa aj povinnosť informovať spotrebiteľa o poskytovanej službe spôsobom, akým je to na Slovensku obvyklé. Žalobca podniká na území Slovenskej republiky, a preto je samozrejmé, že aj spotrebiteľa využívajúci jeho služby oprávnené očakávajú, že im bude poskytovať dôležité informácie o zájazde spôsobom tu obvyklým, čo sa vzťahuje aj na gramatický a logický výklad predmetnej informácie. Zistený skutkový stav, navyše potvrdený aj prostredníctvom vyjadrenia žalobcu uvedeného v inšpekčnom zázname svedčí o tom, že žalobca mal vedomosť o reálnom skutkovom stave - o polohe hotelového komplexu mimo pláže, a napriek tomu klamal spotrebiteľov vo svojom katalógu za účelom „predať“ uvedený zájazd.

Námietky žalobcu týkajúce sa porušenia § 7 ods. 1 v nadväznosti na § 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa žalovaný označil za irelevantné. Faktom podľa žalovaného je, že žalobca uzatvoril so spotrebiteľom prinajmenšom formálne zmluvu o obstaraní zájazdu. Zmluva je totiž takto označená a v zmluve je okrem iného uvedené, že obstarávateľ sa zaväzuje obstarat' pre objednávateľa a ním zastúpených spolucestujúcich zájazd. Predmetom zmluvy je však len doprava (bez ubytovania, stravy alebo prípadne iných služieb), avšak zároveň aj cestovné poistenie zájazdu. Objednávateľ tiež svojím podpisom zmluvy potvrdil, že súhlasí so všeobecnými zmluvnými podmienkami účasti na zájazdoch CK Aeolus. Žalobca teda použil na uzatvorenie zmluvy rovnaký formulár, aký používa na uzatvorenie zmluvy o zájazde v zmysle zákona č. 281/2001 Z. z., čím vyvolal u spotrebiteľa dojem, že sa jedná o zájazd, ako vopred pripravenú kombináciu najmenej dvoch služieb (doprava, ubytovanie, iné služby, ktoré nie sú doplnkom dopravy alebo ubytovania a tvoria významnú časť kombinácie služieb). Keď však nastala situácia, kedy v prípade zmluvy o zájazde mala vzniknúť žalobcovi povinnosť informovať spotrebiteľa ako objednávateľa o zmene termínu služby - zájazdu z 09.08.2012 do 20.08.2012 na 08.08.2012 do 22.08.2012, ako podstatnej podmienky zmluvy, spolu s návrhom na zmenu zmluvy s možnosťou spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy bez úhrady zmluvných pokút podľa § 741e Občianskeho zákonníka, tento svoju povinnosť nesplnil, nakoľko nezaslal spotrebiteľovi návrh na zmenu zmluvy v zmysle § 741e Občianskeho zákonníka. V tom vidí žalovaný zjavné porušenie zákazu používať nekalé obchodné praktiky, pričom obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná. Žalovaný striktno odmieta domnienku, že žalobcovi aj spotrebiteľovi pri uzatváraní zmluvy bolo jasné, že sa v žiadnom prípade nejedná o zájazd. Takéto tvrdenie za spotrebiteľa je neopodstatnené a ničím nepodložené. Naopak, práve žalobca, ktorý podniká v oblasti služieb cestovného ruchu by mal poznať danú problematiku aj z právneho hľadiska a konať s odbornou starostlivosťou tak, aby spotrebiteľa neuviedol do možného omylu.

Z uvedených dôvodov žalovaný žiadal, aby súd žalobu zamietol.

Následne súdu zaslal svoje písomné vyjadrenie žalobca. Podľa predloženej fotokópie snímky z Googlemaps má byť podľa neho zrejme, že v prípade žalovaným spomínanej komunikácie ide o obslužnú, málo frekventovanú komunikáciu rozsiahleho hotelového komplexu luxusných Kipriotis hotelov, ktorého súčasťou je aj hotel Kipriotis Village. Žalobca tiež poukázal na to, že v ponuke zájazdov je v jeho katalógu bežné aj také označenie umiestnenia hotelov, že od pláže delí hotel miestna komunikácia. Konštatovanie žalovaného, že v danom prípade ide o klamanie spotrebiteľa za účelom predať uvedený zájazd považuje žalobca za prehnané, účelovo vyložené v snahe obhájiť bezdôvodné uloženie pokuty.

Podľa žalobcu je v danom prípade nesporné, že obe zmluvné strany vedeli, že sa nejedná o zájazd, ale iba o autobusovú dopravu. Pre objednávateľa tejto nepravidelnej autobusovej dopravy je to cenovo výhodné v porovnaní s pravidelnou autobusovou dopravou. Spotrebiteľ jasne vedel, čo si objednal, sám sa vyjadril, že o zájazd nemá záujem, ale iba o dopravu do miesta určenia. Okolnosti prípadu podľa žalobcu nenasvedčujú tomu, že ide o nekalú obchodnú praktiku, ktorá by mala podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu. Opačné závery žalovaného žalobca označil za neopodstatnené a účelové.

Krajský súd v Nitre, ako súd vecne a miestne príslušný (§ 246 ods. 1, § 246a ods. 1 O. s. p.) na konanie v predmetnej veci, preskúmal v rozsahu dôvodov žaloby (§ 249 ods. 2 O. s. p.) napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a vec prejednal na pojednávaní nariadenom podľa § 250g O. s. p..

Právna zástupkyňa žalobcu vo svojom vyjadrení na pojednávaní poukázala na dôvody písomnej žaloby. Navyiac uviedla, že žalobcovi zo strany odvolacieho orgánu vytýkané pochybenia nedosahujú takú intenzitu, rozsah a závažnosť, aby bola uložená pokuta vo výške 2.500,-- eur. Právna zástupkyňa žalobcu ďalej uviedla, že posúdenie, či je hotelový komplex priamo na pláži alebo nie, je otázka subjektívneho výkladu, avšak vzhľadom na podmienky v akých je hotel situovaný, ide o veľký hotelový komplex, a nie všetky budovy môžu byť priamo na pláži. Medzi týmito budovami a plážou už nie je ďalšia zástavba, iba je potrebné prejsť určitú vzdialenosť aj cez obslužnú komunikáciu a následne sa už klient ocitne na pláži.

Zástupca žalovaného na pojednávaní poukázal na obsah písomného vyjadrenia žalovaného k žalobe. Navyiac iba zdôraznil, že na uzavretie zmluvy o preprave bol použitý formulár zmluvy o obstaraní zájazdu, čím mohol byť klient uvedený do omylu.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnom preskúmaní súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy.

Podľa ods. 3 cit. ust. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia o povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva a právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Z obsahu administratívneho spisu žalovaného považoval súd za preukázané, že inšpektormi SOI boli v dňoch 26.10.2012, 13.11.2012 a 13.12.2012 vykonané kontroly žalobcu zamerané na preverenie opodstatnenosti podnetov spotrebiteľov č. 710/2012 a 789/2012. V dňoch 21.01.2013 a 26.02.2013 vykonali inšpektori SOI kontroly v prevádzkarni žalobcu s cieľom zistenia súladu jeho Všeobecných zmluvných podmienok platných pre obdobie leta 2013 so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

V súvislosti s podnetom spotrebiteľa č. 789/2012 bolo pri kontrole uskutočnenej dňa 13.11.2012 zistené, že spotrebiteľ si zakúpil cez internetový portál www.aeolus.sk <<http://www.aeolus.sk>> zájazd do Grécka, ostrov Kos, Grécko v termíne od 02.07. - 12.07.2012 s odletom z Bratislavy. Žalobca informoval v katalógu CK AEOLUS 2012 na stranách číslo 132 a 133 o polohe uvedeného hotela tak, že uviedol „Hotel je situovaný priamo na pieskovo-kamienkovej pláži“. Spotrebiteľ po návrate zo zájazdu uplatnil u účastníka konania reklamáciu listom zo dňa 25.07.2012, v ktorom poukazoval na to, že hotel nie je situovaný na pláži, nakoľko hotel delí od pláže plot, za ktorým je cesta a až za cestou je pláž, pričom táto vzdialenosť tvorí zhruba 100 m. Od apartmánu, v ktorom bol ubytovaný spotrebiteľ sa mala pláž nachádzať podľa jeho vyjadrenia až o 800 m ďalej. Účastník konania vybavil reklamáciu spotrebiteľa listom zo dňa 10.08.2012, v ktorom potvrdil skutočnosť, že popísaná lokalizácia hotela v sebe zahŕňa aj prechod cez dvojprúdovú cestu.

Prvostupňový správny orgán uvedené vyhodnotil ako klamanie spotrebiteľa zamlčaním údajov o vlastnostiach služby v zmysle § 5 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže žalovaný informáciu o skutočnej lokalizácii hotela spotrebiteľovi pri uzatváraní obchodnej transakcie zamlčal.

Pri kontrolách vykonaných za účelom prešetrenia podnetu spotrebiteľa č. 710/2012 bolo zistené, že spotrebiteľ - podávateľ podnetu v tomto prípade uzatvoril dňa 16.05.2012 Zmluvu o obstaraní zájazdu č. 97744 v zmysle zákona č. 281/2001 Z. z. na autobusovú dopravu z Košíc do Nei Pori, Grécko v termíne 09.08. - 20.08.2012, celkovo pre 5 osôb.

Správny orgán uvedené vyhodnotil tak, že vzhľadom na formuláciu vyplývajúcu z predmetnej Zmluvy v znení: „Obstarávateľ sa zaväzuje obstaráť pre objednávateľa a ním zastúpených spolucestujúcich zájazd:....“ je nepochybné, že spotrebiteľ bol uvedený do omylu, že uvedená služba spĺňa charakteristiku zájazdu v zmysle § 2 zákona č. 281/2001 Z. z., a to i napriek skutočnosti, že zákon č. 281/2001 Z. z. výslovne v § 2 ods. 3 písm. b) uvádza, že zabezpečenie dopravy sa nepovažuje za zájazd. Správny orgán tiež vzhľadom na skutočnosť, že Zmluva bola označená ako Zmluva o obstaraní zájazdu uzatvorená v zmysle zákona č. 281/2001 Z. z., ktorá je podľa § 6 zákona č. 281/2001 Z. z. spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú sa vzťahujú aj ustanovenia § 741a až § 741k Občianskeho zákonníka vyložil vôľu zmluvných strán tak, že na ich právny vzťah sa budú aplikovať ustanovenia § 741a až § 741k Občianskeho zákonníka v častiach aplikovateľných na povahu a obsah predmetného zmluvného vzťahu. V organizačných pokynoch k vycestovaniu zaslaných spotrebiteľovi dňa 03.08.2012 bol spotrebiteľ informovaný o termíne 09.08. - 20.08.2012 v zmysle uzatvorenej Zmluvy, pričom mal cestovať východnou trasou a miestom nástupu mali byť Košice - parkovisko pri HM Tesco dňa 09.08.2012 o 7:50 hod.. Účastník konania následne dňa 07.08.2012 zaslal spotrebiteľovi oznámenie o zmene odchodu na 08.08.2012 o 22:40 hod., z ktorého tiež vyplynulo, že „Odchod autobusu z Nei Pori je naplánovaný 21.08.2012 podľa

pokynov delegáta. Príchod na Slovensko je v podvečerných hodinách v nasledujúci deň". Vzhľadom na skutočnosť, že následne došlo k zmene termínu služby z 09.08. - 20.08.2012 na 08.08. - 22.08.2012, ako podstatnej náležitosti zmluvy, účastník konania nerešpektoval dohodnutú právnu úpravu, konkrétne požiadavku vyplývajúcu z § 741e Občianskeho zákonníka a spotrebiteľovi nezaslal návrh na zmenu zmluvy s možnosťou spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy bez úhrady zmluvných pokút. V oboch prípadoch konal účastník konania v hrubom rozpore s odbornou starostlivosťou, ktorú bolo možné od neho očakávať vo vzťahu k spotrebiteľovi, keďže pri uzatváraní zmluvy nezohľadnil požiadavky vyplývajúce zo zákona č. 281/2001 Z. z., ako aj dohodnutú právnu úpravu v zmysle § 741a až § 741k Občianskeho zákonníka. Tým bol porušený § 7 ods. 1 v nadväznosti na § 7 ods. 2 písm. a) a b) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Na základe zisteného skutkového stavu bolo dňa 27.03.2013 vydané rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. P/0513/03/12 o uložení pokuty vo výške 4.500,- eur pre porušenie § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 3, § 5 ods. 1, § 7 ods. 1 v nadväznosti na § 7 ods. 2 písm. a) a b) a § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že z rozhodnutia nie je zrejmé výšky pokuty za jednotlivé porušenia, tieto spolu skutkovo ani právne nesúvisia. Žalobca ďalej namietal odbornú nespôsobilosť inšpektorov SOI v oblasti cestovného ruchu v dôsledku čoho si túto právnu úpravu vykladajú odlišne, subjektívne a často aj príliš reštriktívne alebo naopak extenzívne s cieľom sankcionovať. Žalobca tiež uviedol že pri kontrole zo dňa 05.12.2011 boli inšpektormi SOI zistené a žalobcom následne odstránené nedostatky v zmluvách a všeobecných zmluvných podmienkach (ďalej aj „VZP“). Takto upravené zmluvy a VZP používal žalobca aj pri uzatváraní zmlúv o obstaraní zájazdu v roku 2012 a 2013, nakoľko oprávnenne predpokladal, že tieto dokumenty prekontrolované SOI nemôžu vykazovať rozpor so zákonom. Inšpektori SOI však pri kontrole vykonanej dňa 26.02.2013 vytkli žalobcovi ďalšie porušenia zákona vo VZP a v Dôležitých informáciách aj napriek tomu, že pri predchádzajúcej kontrole tieto neboli vyhodnotené ako nezákonné. Na základe týchto skutočností navrhol žalobca odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušiť.

Žalovaný v rozhodnutí o odvolaní zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu tak, že uloženie pokuty podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa žalobcu sankcionoval len za vyššie podrobne popísané 2 porušenia uvedeného zákona, a to uloženie pokuty vo výške 2.500,- eur. Žalovaný zmenil prvostupňové správne rozhodnutie tak, že vypustil z rozhodnutia tie porušenia právnych predpisov, ktoré mali základ posúdení Všeobecných zmluvných podmienkach a ďalších dokumentoch u žalobcu, keďže uznal jeho argumentáciu uvedenú v odvolaní. Zmenou rozhodnutia v odvolacom konaní tak bol žalobca postihovaný len za porušenie § 1 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa (klamanie spotrebiteľa zamlčaním údajov vo vlastnostiach služby) a § 7 ods. 1 v nadväznosti na § 7 ods. 2 písm. a) a b) zákona o ochrane spotrebiteľa (zákaz používania nekalých obchodných praktík). Obsah odôvodnenia rozhodnutia žalovaného ako odvolacieho orgánu sa v podstatných častiach zhoduje s argumentáciou uvedenou vyššie v písomnom vyjadrení žalovaného k žalobe.

Po preskúmaní obsahu administratívneho spisu súd konštatuje, že skutkové zistenia žalovaného ako aj prvostupňového orgánu vychádzajú z riadne zdokumentovaného skutkového stavu, a sú výsledkom ich riadneho vyhodnotenia. Za správnu považuje súd tiež právnu kvalifikáciu predmetného skutkového stavu zo strany správnych orgánov.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a po zmene zákona 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 17.07.2014 výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

Úlohou súdu vo vzťahu k citovanému ustanoveniu bolo posúdiť, či sa žalobca pri popise lokalizácie hotela Kipriotis Village vo svojich propagačných materiáloch (katalógu cestovnej kancelárie na rok 2012) dostal do takého rozporu so skutočným stavom veci, ktorý je možné kvalifikovať ako porušenie zákazu vyplývajúceho z ustanovenia § 5 ods. 1 citovaného zákona, ako k tomu dospeli v danom prípade správne orgány oboch inštancií.

Žalobca lokalizáciu predmetného hotela opisuje nasledovným spôsobom: „Na východnom pobreží ostrova Kos, v hotelovej zóne Psalidi, bol postavený komplex luxusných Kipriotis hotelov, ktorého súčasťou je aj Kipriotis Village. Hotel s typickou miestnou architektúrou postavený v štýle egejskej dedinky zaberá rozsiahlu plochu a je situovaný priamo na pieskovo-kamienkovej pláži. Exteriér hotela je vsadený do bohatej pestovanej záhrady“. Správnym orgánom sa ako klamlivá javila informácia o situovaní predmetného hotela „priamo na pieskovo-kamienkovej pláži“, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že žalobca zamlčal údaj, že hotel delí od pláže dvojprúdová cesta. Súd sa so závermi správnych orgánov oboch inštancií plne stotožnil. Zo skutočností vyplývajúcich z administratívneho spisu aj podľa názoru súdu jednoznačne vyplýva, že informácia o umiestnení predmetného hotela „priamo na pieskovo-kamienkovej pláži“ nezodpovedá skutočnosti. Nasvedčuje tomu obsah sťažnosti spotrebiteľa č. 789/2012, podľa ktorej sa apartmán, v ktorom bol spotrebiteľ ubytovaný nachádzal od pláže vo vzdialenosti približne 800 m, pričom hotelový komplex od pláže oddeľovala cesta a plot. Samotný žalobca vo svojom vyjadrení k spotrebiteľskej sťažnosti uviedol, že informáciu o situovaní hotela priamo na pláži prevzal z podkladov hotela. Odvolal sa na to, že v ponímaní hotela je jeho lokalizácia „priamo na pláži“ aj taká, ktorá v sebe zahŕňa prechod cez dvojprúdovú cestu.

Súd k tomu uvádza, že vo vnímaní bežného spotrebiteľa žalobcom poskytnutá informácia o lokalizácii hotela evokuje jednoznačne takú predstavu, že ubytovacie priestory hotela sa nachádzajú ak aj nie v priestoroch samotnej pláže, tak aspoň v jej bezprostrednom susedstve v dosahu merateľnom maximálne v desiatkach metrov. Uvedené však bolo vykonaným dokazovaním jednoznačne vyvrátené, keďže je možné nesporne ustáliť, že samotná pláž je od rozsiahleho hotelového komplexu oddelená dvojprúdovú cestnou komunikáciou a plotom. Žalobcom poskytnutej informácii o polohe hotela jednoznačne nezodpovedá ani fakt, že sťažujúci sa spotrebiteľ pri premiestňovaní sa z miesta svojho ubytovania v hotelovom komplexe na pláž prekonával vzdialenosť rádovo v stovkách metrov. Pravdivosť tvrdení sťažovateľa navyše potvrdzuje aj výťahový plán predmetnej lokality predložený samotným žalobcom.

Súd sa preto stotožňuje so závermi správnych orgánov o tom, že k porušeniu § 5 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa zo strany žalobcu došlo minimálne tým, že zamlčal podstatné údaje o vlastnostiach ním poskytovanej služby v danom prípade. Odvolávanie sa žalobcu, že vo svojich propagačných materiáloch iba prebral verejne dostupnú informáciu poskytnutú vlastníkom hotela, považuje súd rovnako ako správne orgány za irelevantnú. Je výlučne zodpovednosťou žalobcu, aby vo vzťahu k spotrebiteľovi uvádzal údaje pravdivé a nespoliehal sa na preberanie nedoložených údajov tretích osôb. Ich pravdivosť či nepravdivosť v danom prípade navyše bola overiteľná jednoduchým spôsobom.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Úlohou súdu vo vzťahu k citovanému ustanoveniu bolo posúdiť, či správne orgány v danom prípade uzavretie zmluvy o preprave na formulári zmluvy o obstaraní zájazdu správne posúdili ako nekalú obchodnú praktiku v zmysle citovaných ustanovení. Obchodná praktika, pri ktorej dodávateľ služby pri uzavretí zmluvy určitého typu použije predtlačný formulár vzťahujúci sa na typovo inú zmluvu, podľa názoru súdu spĺňa náležitosti všeobecnej definície nekalej obchodnej praktiky uvedenej v § 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa. Takáto praktika je jednoznačne v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti, v súlade s ktorou má dodávateľ služby pri uzavretí kontraktu so spotrebiteľom postupovať. Dodávateľ služby musí byť odborne natoľko spôsobilý, aby za účelom uzavretia zmluvy určitého typu, prostredníctvom ktorej bežne realizuje svoju obchodnú činnosť, zvolil pri formulárových zmluvách formulár správneho zmluvného typu. Uvedené považuje súd za podstatné vo vzťahu k posúdeniu naplnenia náležitosti všeobecnej definície nekalej obchodnej praktiky v zmysle § 7 ods. 2 písm. a) citovaného zákona. Vyššie uvedeným konaním dochádza zároveň k naplneniu náležitosti nekalej obchodnej praktiky uvedenej v § 7 ods. 2 písm. b) citovaného zákona tým, že v očiach priemerného spotrebiteľa sa vo vzťahu k poskytovanej službe uzavretím zmluvy pomocou zmluvného

formuláru odlišného zmluvného typu, má takýto postup potenciál vytvoriť neistotu ohľadne skutočnej identity zmluvného typu uzavretej zmluvy a v súvislosti s tým aj neistotu priemerného spotrebiteľa v tom, aké zmluvné práva a povinnosti mu z uzavretej spotrebiteľskej zmluvy vzhľadom na jej typ vyplývajú. Tieto okolnosti majú nesporne vplyv na ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k poskytovanej službe.

Vo vzťahu k žalobcom namietanej výške uloženej pokuty súd poznamenáva, že rozsah jej preskúmania je obmedzený v zmysle § 245 ods. 2 O. s. p.. Podľa tohto ustanovenia pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia. Z uvedeného vyplýva, že určenie výšky pokuty v rámci určeného rozpätia je vecou voľného uváženia. Uvedené neznamená, že pokuta môže byť uložená v ľubovoľnej výške. Pri voľnej úvahe o výške pokuty má správny orgán brať na zreteľ závažnosť porušenia predpisov vo vzťahu ku každému zisteniu, jeho následky a dobu trvania protiprávnosti. Pokuta musí spĺňať nielen požiadavku represie, ale aj preventívny účel s prognózou budúceho pozitívneho správania dotknutej osoby.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66.400,-- eur; za opakované porušenie povinností počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166.000,-- eur.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že v danom prípade zákon umožňoval žalobcovi uložiť pokutu v rozpätí maximálne 66.400,-- eur. Vzhľadom na skutočnosť, že pokuta bola žalobcovi uložená za 2 porušenia povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa a vzhľadom na charakter týchto porušení má súd zato, že pri uložení pokuty vo výške 2.500,-- eur žalovaný nevybočil z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Vzhľadom na maximálnu výšku do úvahy prichádzajúcej sankcie súd pokutu vo výške 2.500,-- eur nepovažuje za tak vysokú, že by mala likvidačný charakter vo vzťahu k žalobcovi, a podľa názoru súdu spĺňa okrem represívneho aj preventívny účel pre vyvarovanie sa ďalších porušení zákona o ochrane spotrebiteľa zo strany žalobcu.

Z vyššie uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného i prvostupňového orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, a preto podľa § 250j ods. 1 O. s. p. žalobcom podanú žalobu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR, cestou podpísaného súdu, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).